

[Robert Mikkelsen.]

Krigen har bedrevet. Jeg anser det alligevel for rigtigt og nødvendigt, at han efter Regeringens Forslag berøves sin Ejendom her i Landet, at hans Gods eksproprieres og udstykkes til Brug for danske Landmænd. Schimmelmänn, Knuth, Sehested, dem kender vi derimod. Vi ved, at de har forbrudt sig mod deres eget Land, og tager vi Tyskerens Gods, kan vi simpelt hen ikke lade Landsforræderne beholde deres. Det vilde stille dansk Retsvæsen i et lidt for mærkeligt Lys, ogsaa over for Omverdenen naturligvis, men først og fremmest over for den danske Befolkning. Vort Retsvæsen er i Forvejen ude i en Tillidskrise, der belaster det haardt; en Bestemmelse, der paa en saa opsigtsvækkende Maade bryder med Princippet Lighed for Loven, vil vist være for svær en Belastningsprøve.

Jeg kommer saa til Bestemmelserne om Vagtmænd, disse Vagtmænd, som, hvis de har været ubevæbnede, efter Forslaget skal sidestilles med almindelige civile Lønarbejdere og altsaa være straffrie. Disse Vagtmænd er Folk, som har bevogtet tyske Flyvepladser, Fæstningsanlæg og Fangelejr. Selv om det aandelige Niveau i disse Rækker ikke er højt, tør man vel regne med, at de færreste af dem af sig selv vil fortælle, at de har været bevæbnede, naar de nu ved, at de ellers slipper for Straf, og et Bevis for, hvordan det rette Forhold har været, vil kun sjældent kunne tilvejebringes; det drejer sig jo om Folk, der kun forholdsvis sjældent kom i direkte Berøring med almindelige Mennesker, Folk, der som oftest udførte Tjeneste i Udlandet, og som maaske undertiden har haft Vaaben og til andre Tider har gjort krigsnyttig Indsats, hvor Bevæbning var overflødig. Hvad vi ved, er, at disse Vagtmænd alle hører til det saakaldte „Wehrmachtgefølge“, at de altsaa var unddraget dansk Jurisdiktion, at de som Regel var uniformerede, at de som oftest fik en betydelig Løn, at de udførte det Arbejde i Fjendens Tjeneste, som de blev sat til, og derfor ogsaa gik med Vaaben, naar dette blev bestemt, og saa var vel de fleste som han, der blev dømt forleden i Nordre Birks Ret, som erklærede, at han havde sine Vaaben for at bruge dem og naturligvis ogsaa vilde skyde efter Instruksen, ogsaa paa Landsmænd: de kunde jo holde Snabelen væk, som han udtrykte sig. At slaa civile Lønarbejdere i Hartkorn med disse Vagter, selv om de var ubevæbnede, disse Vagter, som har arbejdet under tysk militær Disciplin og tysk Kommando, og som var unddraget dansk Retsforfølgning netop paa

Grund af den særlige Tilknytning, de havde til Værnemagten, det er den rene Begrebsforvirring. Men efter Forslaget skal de altsaa frifindes.

Jeg vil saa nævne Forslagets Bestemmelser om Frikorps Danmark og de danske SS-Folk. Vi har hørt meget om Frikorps Danmark og Regeringens Stilling til dets Oprettelse. Vi har hørt, at Oberst Kryssing fik Regeringens Tilladelse til at lede Korpsset, at General Gørtz ved en Lejlighed har været til Stede ved en af Korpssets Parader, og at der i det hele taget gjorde sig særlige Hensyn gældende for Medlemmerne af dette særlig danske Korps. Vi ved ganske vist ogsaa, at Hvervningen til Korpsset saa godt som over alt fandt Sted paa lokale Nazistkontorer med Partiplakater og Hagekorsfaner; vi ved, at Kontorerne lededes af lokale Nazistførere, og at Hvervemøderne fandt Sted under Mødedækning af danske SA-Mænd og ledsaget af voldsomme Angreb paa det raadne Demokrati i Almindelighed og de uduelige og korrupte danske Politikere i Særdeleshed. Vi ved, at i 99 af 100 Tilfælde var der ikke noget, der interesserede disse Frikorpsfolk mindre, end hvad den danske Regering og danske Politikere mente om deres Handlemaade. Vi ved, at det ofte var ganske tilfældigt, om den lysthavende germanske Ungdom blev optaget i Frikorpsset eller i en anden SS-Formation under tysk Ledelse, og vidste vi det ikke i Forvejen, kan vi læse det i det justitsministerielle Udvalgs Betænkning, hvor det hævdes, at det netop undertiden var de hæderligste, som valgte det tyske Korps.

I Betænkningen Side 27 hedder det:

„Det har ofte været tilfældigt, i hvilket Korps den paagældende blev optaget, og blandt dem, der har meldt sig til anden tysk Krigstjeneste end Frikorpsset, er utvivlsomt Folk, der med Forsæt har foretrukket det for Frikorpsset paa Grund af dettes og dets Medlemmers daarlige Rygte“ o. s. v.

Paa den Maade kommer Udvalget til det Resultat, at Frikorpsfolkene paa den ene Side er vildledte ved den danske Regerings Erklæringer og i Troen paa, at det var et særlig dansk Korps, det drejede sig om. Men paa den anden Side er disse Frikorpsfolk dog værre end de, der stod i tyske Korps, som hverken Regeringen eller danske Oberster eller Generaler havde noget at gøre med. Og naar Frikorpsfolkenes Straf altsaa skal nedsættes, fordi de troede, det var et dansk Korps, ja, saa skal Straffen for de tyske SS-Soldater egentlig sættes endnu mere ned, fordi de netop nægtede at